

РЕШЕНИЕ

№ 480

гр. Пловдив, 29.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Надежда Н. Дзивкова Рашкова

Членове: Виделина Ст. Куршумова
Стойчева
Дафина Н. Арабаджиева

при участието на секретаря Бояна Ал. Дамбулева
като разгледа докладваното от Виделина Ст. Куршумова Стойчева Въззивно гражданско дело № 20215300501778 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Дианабад“, бул. „Г.М. Димитров“ № 1, чрез пълномощника юрисконсулт К., против Решение № 261284 от 22.04.2021 г. постановено по гр.д.№2473 по описа за 2020 г. на Районен съд Пловдив, XVII гр.с., в частта му, с което се **признава за установено** в отношенията между страните, че ЗАД „ДАЛЛБОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД, ЕИК 200299615, **дължи** на СТ. М. Г., ЕГН *****, сумата от **1 024.12 лева - главница**, представляваща непогасена част от застрахователно обезщетение за ПТП, настъпило на 20.12.2018 г., в гр. Пловдив, на кръговото кръстовище на бул. „Марица“ ЮГ с бул. „Цар Борис III Обединител“, за причинени имуществени вреди на лек автомобил „Ауди А4“, с рег. № ***, настъпили по вина на водач на застрахования при ЗАД „ДАЛЛБОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД, съгласно полица № BG 30/118002869232, лек автомобил „БМВ“ Х6, с рег. № ***, ведно със **законната лихва** върху главницата, считано от

28.02.2019 г. – дата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК до окончателното ѝ изплащане, за която сума е издадена Заповед от 07.06.2019 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 12167/2019 г. по описа на СРС, 69 състав, както и в частта, с която се осъжда ЗАД „ДАЛЛБОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД, ЕИК 200299615, да заплати на СТ. М. Г., ЕГН *****, сумата в общ размер от **764.37 лева – разноски**, от които сумата от **250.49 лева** – за заповедното производство по ч. гр.д. № 12167/2019 г. по описа на СРС, 69 с. и сумата от **513.88 лева** – за производството по гр.д. № 2473 по описа за 2020 г. на РС – Пловдив, XVIII гр.с.

В жалбата се излагат оплаквания за неправилност на решението като се възразява, че присъденият размер на обезщетението не кореспондира с приноса на застрахования водач. Възразява се за нарушение на процесуалния закон с необсъждането на всички доказателства по делото и за неустановяване на обективната истина, както и че е даден превес на представените от ищеца доказателства. Поддържа се, че е налице случайно деяние. Излага се довода, че исковата претенция не е доказана при условията на пълно и главно доказване. Прави се възражение за съпричиняване. Твърди се, че не е взета предвид изплатената сума на ищеца. Моли да се отмени решението и да се отхвърли претенцията. В условията на евентуалност се иска да се намали размера на обезщетението.

В съдебно заседание е постъпила молба от жалбоподателя, с която поддържа въззивната жалба. Претендира разноски за производството, включително за юрисконсулско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на другата страна.

В срока по чл.263 от ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба от въззиваемата страна СТ. М. Г., ЕГН *****, чрез пълномощника си адвокат А., с който взема становище за неоснователност на жалбата. Излагат се подробни доводи против всяко едно от оплакванията в жалбата и доводи за правилността и законосъобразността на решението. Моли да се потвърди решението и да се присъдят разноски по представения договор за правна помощ и списък на разноските.

В съдебно заседание оспорва въззивната жалба и поддържа подадения отговор. Претендира разноските по делото.

Първоинстанционното решение не е обжалвано и е влязло в частта, имаща характер на определение, с която СТ. М. Г. е осъден да заплати на ЗАД „ДАЛЛБОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД сумата от 120 лева - разноски по съразмерност за прекратената част от производство.

Пловдивският окръжен съд, след като провери обжалваното решение съобразно правомощията си по чл.269 от ГПК, прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 12 ГПК и обсъди възраженията, доводите и исканията на страните, намери за установено от фактическа и правна страна следното:

Въззивната жалба е подадена в срок, изхожда от легитимирана страна и е насочена срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което се явява процесуално допустима.

При извършената служебна проверка на решението съобразно правомощията си по чл.269, изр. първо от ГПК съдът намери, че същото е валидно и допустимо в обжалваната част. Предвид горното и на основание чл.269, изр.2 от ГПК следва да бъде проверена правилността на решението съобразно посоченото в жалбата, както и при служебна проверка от въззивната инстанция за допуснато при постановяването му нарушение на императивни материалноправни норми.

Производството е образувано по реда на чл.422 ГПК по обективно съединени иски с правна квалификация чл.432 ал.1 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД, предявени от СТ. М. Г. срещу „ЗАД ДаллБогг: Живот и здраве“ АД, за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата в размер на 1 558, 45 лева, представляваща обезщетение за претърпени от ищеца имуществени вреди на лек автомобил марка „Ауди“ рег.№ ***, в резултат на настъпило на 20.12.2018 г. застрахователно събитие ПТП, причинено от трето лице, което е страна по застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника, ведно със законната лихва от датата върху главницата, считано от 28.02.2019 г. – дата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение на

парично задължение по чл. 410 ГПК до окончателното ѝ изплащане, за която сума е издадена Заповед от 07.06.2019 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 12167/2019 г. по описа на СРС, 69 състав.

Първоинстанционният съд е допуснал изменение на размера на предявения иск от 1 558, 45 лева на 1024, 12 лева, поради частичен отказ от ищеца, в която част производството е прекратено и е обезсилена частично Заповед от 07.06.2019 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 12167/2019 г. по описа на СРС, 69 състав за горницата над 1 024, 12 лева до 1 558, 45 лева.

От фактическа страна е прието за установено в първоинстанционното решение и по тези факти липсват оплаквания в жалбата и отговора, че на 20.12.2018 г. на кръговото кръстовище на бул. „Марица ЮГ“ с бул. „Цар Борис III Обединител“, с посока на движение изток – запад, е настъпило ПТП, между лек автомобил марка „Ауди“ А4 с рег. № ***, собственост на ищеца СТ. М. Г., и лек автомобил марка „БМВ“ Х6, с рег. № ***, с водач С.С. Не е спорно, че лекият автомобил марка „БМВ“, модел Х6 с рег., № *** към датата 20.12.2018 г. е имал валидна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответното застрахователно дружество по застраховка № BG 30/118002869232.

В първоинстанционното производство са отделени като безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, по които няма спор и във въззивната инстанция, че ищецът е заявил претенция си пред застрахователя на деликвента за изплащане на застрахователно обезщетение за претърпени от него имуществени вреди от ПТП, за което е образувана преписка по щета № 0801-003435/2018-01. При направен оглед на щетите по МПС на ищеца е изготвен „Опис-заключение“ по щетата, в която са описани увредените детайли: „Предна лява врата – П+Б /Подмяна + Боя/, горна лйсна предна лява врата – П+Б /подмяна+Боя/, PVC - панел лярв /подмяна/, PVC дясна лйсна пр. лява врата П /подмяна/, дясна пр. лява врата - стъкло П /подмяна/. Също така няма спор, че процедурата за доброволно уреждане на спора е приключила с изплащането на застрахователно обезщетение от ответника на ищеца на общо 409.60 лева.

По делото е представен двустранен констативен протокол, съставен след настъпването на процесното ПТП от водачите на двете МПС, в който е отразено извършен десен завой от лявата лента на пътното платно от водача на л.а. „БМВ“ Х6, довело настъпването на ПТП и увреждането на предна лява врата, праг и механизъм на стъкло на л.а. „Ауди“ А4, с отбелязването, че водачът на л.а. „БМВ“ Х6 е виновен за настъпването на ПТП.

Приета е метеорологична справка за района на гр. Пловдив, към дата 20.12.2018 г., за периода 16.00 ч. – 18.00 ч., според която температурата е била 0, 6 градуса по Целзий, влажност 91 %, облачно, тихо /без вятър/, видимост от 5 000 м, без валежи, слаба мъгла.

Приложена е схема - извадка от Генералния план за организацията на движението, действаща към дата 20.12.2018 г., за бул. „Марица ЮГ“ и бул. „Цар Борис III Обединител“.

Изслушано и е прието заключението на съдебно автотехническа експертиза (САТЕ), което настоящата инстанция цени като обективно и компетентно изготвено. Експертизата установява точния механизъм на съприкосновение между двете превозни средства, който е довел до настъпване на ПТП и увреждането на автомобил на ищеца, като експертът детайлно е описал при всеки етап на удара кои физични сили и закони са действали. Установеният механизъм от вещото лице е, че л.а. „Ауди А4“ на ищеца се е движил в дясната пътна лента /най- северната/ на бул. „Марица – юг“, с посока от изток на запад ,при навлизането си в кръстовището с кръгово движение на бул. „Марица – юг“ и бул. „Цар Борис III Обединител“. По същото време, на същия път и в същата посока, при предприемането на десен завой от лявата пътна лента от л.а. „БМВ Х6“, последният е ударил с дясната част на предната си броня л.а. „Ауди А4“ в зоната на предната му лява врата, следствие на което настъпват ПТП с материални щети по двата автомобила. Вещото лице посочва, че настъпването на удара е следствие на скорости и пресичане на траектории с конфликтна точка, като ударът е настъпил в най-северната пътна лента вътре в кръстовището, обособени от две пътни летни, разделени с единична прекъсната линия, разположена симетрично и равноотдалечена от кръговия остров /пътната лента на л.а. „Ауди А4“/. Според вещото лице увредата на л.а. „БМВ Х6“ е настъпила отпред назад, а

на л.а. „Ауди А4“ отзад напред, от което вещото лице заключава, че скоростта на „БМВ Х6“ е била по-висока от тази на л.а. „Ауди А4“, както и е разликата в скоростите на двата автомобила е била не по-малка от 10 км./ч. При изследване на механизма на съприкосновение на двата автомобила вещото лице заключава, че водачът на л.а. „Ауди“ не е имал техническа възможност да предотврати произшествието. След анализ на уврежданията и сравняване на линията на удара, от техническа гледна точка вещото лице е заключил, че настъпилите вреди по двата автомобила добре отговарят и е напълно възможно да са настъпили следствие на удара между тях. Със заключението е прието, че увредените детайли са в степен на увреда за подмяна. Посочва се, че е технически възможно отремонтирането на автомобила, като такъв ремонт при подмяна с нови оригинални авточасти ще е при условие на „икономически тотал“. Вещото лице е дало три варианта за възстановяване на автомобила – оригинални авточасти от алтернативни доставчици /2484, 65 лева с ДДС/, оригинални авточасти втора употреба по пазарни цени /1433, 12 лева с ДДС/ и оригинални авточасти втора употреба – закупени в комплект от автоморга /640, 70 лева с ДДС/. Установена е средната пазарна стойност на автомобила към датата на ПТП /2684 лева/ и към датата на депозиране на исковата молба /2 659 лева/, както и е посочената цената за цялостното изкупуване на лекия автомобил на ищеца от автоморга /700 лева/.

С оглед на така установения от фактическа страна правен спор, въззивният съд достига до следните правни изводи:

Правната норма, регламентирана в чл. 432, ал. 1 КЗ, урежда правната възможност на увреденото лице да предяви пряк иск за обезщетяване на претърпените вреди срещу застрахователя, с когото делинквентът е сключил договор за застраховка "Гражданска отговорност", обезпечаваща неговата деликтна отговорност. Фактическият състав, от който възниква имуществената отговорност на застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение на увреденото лице, обхваща следните две групи материални предпоставки (юридически факти): 1) застрахованият виновно да е увредил ищеца, като му е причинил имуществени или неимуществени вреди, които от своя страна да са в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на застрахования и 2) наличие на застрахователно правоотношение, произтичащо от договор за

застраховка "Гражданска отговорност" между делинквента и ответника - застраховател.

При преценка на събрания доказателствен материал, въззивният съд намира за установени всички релевантни обстоятелства от фактическия състав на чл.432, ал.1 КЗ. По делото безспорно се доказва, от неоспореното и прието заключение на САТЕ, че местопроизшествието е настъпило в най-северната пътна лента, вътре в кръстовището с кръгово движение бул. „Марица – юг“ с бул. „Цар Борис III Обединител“, в която пътна лента се е движел управляваният от ищеца л.а. „Ауди А4“, в посока от изток на запад. Механизмът на настъпване на ПТП е установен и същият се изразява в предприет десен завой от лявата пътна лента от водача на л.а. „БМВ Х6“, при което същият е ударил предната лява врата на движещият се в дясната пътна лента л.а. „Ауди А4“, собственост на ищеца. С поведението си водачът на л.а. „БМВ Х6“ е нарушил разпоредбата на чл. 35, ал. 1 от Закона за движение по пътищата, която повелява завиването надясно да се извършва от най-дясната пътна лента по посока на движението, а когато лентите са обозначени за движение в съответна посока – от лента, предназначена за завиване надясно. Следователно се налага извода, че ПТП е настъпило следствие на противоправно поведение на водача на л.а. „БМВ Х6“. В производството не е спорна претърпяната от ищеца вреда на лекия му автомобил „Ауди А4“, изразяваща се в повреда на лявата предна врата на автомобила, което е установено и от ищеца в „Опис-заключение" по щетата № 0801-003435/2018-01. Вредата е причинена виновно, доколкото презумпцията на чл.45, ал.2 ЗЗД не е оборена от ответника. Процесната вреда е в причинно-следствена връзка с деянието на водача на л.а. „БМВ Х6“, тъй като същата е настъпила вследствие извършването на маневрата -завой на дясно в нарушение на чл.35, ал.1 от ЗДвП, което се потвърждава и от заключението на САТЕ. Същевременно по делото не е спорна функционална отговорност на застрахователя-ответник, обусловена от наличието на валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност" – със застрахователна полица № BG 30/118002869232, сключена при действието на КЗ и валидна към момента на ПТП.

Следователно се налага извод, че е доказано прякото право на ищеца по

чл. 432, ал. 1 КЗ да получи обезщетение на претърпяната в резултат от процесното ПТП имуществена вреда и съответно – задължението на ответника по чл. 429, ал. 1, т. 1 КЗ да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за причинени от него на трети лица имуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие. Съдът намира, че застрахователят е достигнал до същия извод с изплащането на обезщетение по щета преписка по щета № 0801-003435/2018-01.

Неоснователно е позоваването в жалбата на случайно събитие. От събраните по делото доказателства не се установява заледяването на пътната настилка, в която връзка е неправилното позоваване на представената метеорологична справка, тъй като подобен факт не се установява от същата. Неоснователно е и оплакването за съпричиняване от страна на ищеца, тъй като по делото не се доказва навлизането на л.а. „Ауди А4“ в лявата лента, в която се е намирал л.а. „БМВ Х6“; не се доказва навлизането от ищеца в кръговото кръстовище с несъобразена скорост - нарушение на чл.47 от ЗДвП; не се доказва ищецът да е нарушил чл.20, ал.2 ЗДвП като не е предприел опит да спре управлението от него автомобил; както и не се доказва, че водачът на л.а. „Ауди А4“ в последния момент е променил посоката си на движение като вместо да завие надясно е продължил направо. Тези твърдения на жалбоподателя са несъстоятелни и се опровергават от доказателствата по делото. Заключение на САТЕ изрично сочи механизма на настъпване на ПТП, от който се установява, че л.а. „БМВ Х6“ е навлязъл в дясната лента, в която се е движил л.а. „Ауди А4“ /а не обратно/, като л.а. „БМВ Х6“ се е движил с по-висока скорост от л.а. „Ауди А4“. Същевременно според заключението на САТЕ, водачът на л.а. „Ауди А4“ не е имал техническа възможност да предотврати произшествието, поради което не е налице нарушение на чл.20, ал.2 ЗДвП. Обстоятелството, че водачът на л.а. „Ауди А4“ е продължил в посока направо от дясната лента не представлява нарушение на правилата за движение по пътищата, тъй като се установява от заключението на САТЕ, че указаната посока за движение по дясната лента е била направо и надясно. Тоест управлението от ищеца лек автомобил се е движил съобразно указаната посока за движение по дясната лента на пътното платно.

Неоснователно се иска намаляване на размера на определено от районния съд обезщетение за репарирание на вредите. По същество оплакванията срещу възприетия от районния съд размер на обезщетението се заключават в довода, че присъденият размер на обезщетението не кореспондира с *приноса на водача, застрахован при ищеца* за настъпването на ПТП и вредоносните последици, както и с довода, че съдът не е взел предвид изплатеното застрахователно обезщетение от 409, 60 лева. Възраженията са неоснователни, тъй като безспорно се доказаха предпоставките по чл.432, ал.1 КЗ за ангажиране отговорността на застрахователя и не се установиха такива за нейното намаляване. Размерът на дължимото обезщетение е правилно определен от районния съд при спазването на разпоредбата на чл.390, ал. 2 КЗ. Според разпоредбата на чл. 390, ал. 2 от КЗ тотална щета на моторно превозно средство е увреждане, при което стойността на разходите за необходимия ремонт надвишава 70 на сто от действителната му стойност. В случая е налице експертна оценка за стойността на разходите за необходимия ремонт и като такива следва да се кредитират посочените в размер на 2 484, 65 лева за възстановяване на автомобила с оригинални части от алтернативен доставчик, доколкото и вещото лице е приело, че настъпилата увреда е на оригинални авточасти и следва нейното отремонтване да се извърши с оригинални авточасти. Посочената стойност надхвърля 70 % от определената пазарна стойност на автомобила към датата на настъпване на ПТП 2684 лв. Следователно, въз основа на изводите на вещото лице следва да се приеме, че е налице тотална щета на лекия автомобил на ищеца, при която размерът на обезщетението е съизмерим с пазарната стойност на застрахованото МПС непосредствено преди ПТП, тъй като това е стойността, срещу която може да се закупи друг автомобил от същия вид и качество. В случая е претендирана сумата от 1 024.12 лева след приспадането на изплатеното обезщетение от 409, 60 лева, поради което претенцията е основателна. До същия извод е достигнал и първоинстанционният съд, поради което неговото решение следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, а въззивната жалба да се остави без уважение.

При този изход на делото, основателно е искането на въззиваемата страна за заплащане на разноските за въззивната инстанция. Въззивникът е

направил възражение по чл.78, ал.5 ГПК за прекомерност, което се явява основателно. Претендираните разноски от въззиваемата страна са в размер на 600 лева, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие. Изчислено на основание чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималният размер на адвокатското възнаграждение за настоящото производство възлиза в размер на 302 лева. Въззивният съд намира, че делото не се отличава с правна и фактическа сложност, като във въззивната инстанция не са извършени процесуални действия, обосноваващи присъждането на разноски за адвокатско възнаграждение в по-висок размер от предвидения в чл.7, ал.2, т.2 Наредба № 1 от 9.07.2004 г. Ето защо, на въззиваемата страна ще се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 302 лева за въззивната инстанция.

Мотивиран от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 261284 от 22.04.2021 г. постановено по гр.д.№2473 по описа за 2020 г. на Районен съд Пловдив, XVII гр.с., в частта, с която признава за установено в отношенията между страните, че ЗАД „ДАЛЛБОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД, ЕИК 200299615, дължи на СТ. М. Г., ЕГН *****, сумата от 1 024.12 лева - главница, представляваща непогасена част от застрахователно обезщетение за ПТП, настъпило на 20.12.2018 г., в гр. Пловдив, на кръговото кръстовище на бул. „Марица“ ЮГ с бул. „Цар Борис III Обединител“, за причинени имуществени вреди на лек автомобил „Ауди А4“, с рег. № ***, настъпили по вина на водач на застрахования при ЗАД „ДАЛЛБОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД, съгласно полица № BG 30/118002869232, лек автомобил „БМВ“ Х6, с рег. № ***, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 28.02.2019 г. – дата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК до окончателното ѝ изплащане, за която сума е издадена Заповед от 07.06.2019 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 12167/2019 г. по описа на СРС, 69 състав, както и в частта, с която осъжда ЗАД „ДАЛЛБОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД, ЕИК 200299615, да заплати на СТ. М. Г., ЕГН *****, сумата в общ размер от

764.37 лева– разноси, от които сумата от 250.49 лева– за заповедното производство по ч. гр.д. № 12167/2019 г. по описа на СРС, 69 с. и сумата от 513.88 лева – за производството по гр.д. № 2473 по описа за 2020 г. на РС – Пловдив, XVIII гр.с.

Решението като необжалвано е влязло в сила в частта, имаща характер на определение, с която СТ. М. Г. е осъден да заплати на ЗАД „ДаллБогг: Живот и здраве“ АД сумата от 120 лева - разноси по съразмерност за прекратената част от производство.

ОСЪЖДА „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Дианабад“, бул. „Г.М. Димитров“ № 1, да заплати на СТ. М. Г., ЕГН *****, сумата в размер на 302 лева / триста и два лева / - разноси за въззивната инстанция

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____